

Poveste lungă și plăcăsitoare

Sugestii pentru petrecerea noptii de Anul Nou se găsesc și în textul (mai puțin dramatic) adoptat de Naționalul craiovenean pentru a satisface năvoia de melodramă a unei categorii de spectatori, **Un bărbat și o femeie...**, deci, dar de departe de **Doi pe-un balansoar**, își analizează singularitatea în noaptea cea mai lungă (a anului) și destul de plăcăsitoare (pentru noi), evocind (și nu trăind) tristețea cuplului, cu meandre mai știute, mai extravagante, bijbiind (destul de cetos) prin iubire și înjideciitate. Nimic nu surprinde în această poveste mult incercată și tocmai de aceea greu de rezervis, poate doar opțiunea lui Valeriu Dogaru de a face (și) regie, una cunintă și conformistă, de departe de vreo descooperire ori originalitate.

Prea corectă și monotonă în realizare este și reprezentarea **Noaptea tăcerii, noaptea singurătății** (preterior titlu, „neprețioasă” finalizare), în care Eugenia Chioreanu-Jiga și același Valeriu Dogaru își cauta tonul firesc și naturalețea trăirii, oscilând între blasare și exuberanță, dar prăfuiți mereu. Constanța Nicolau, prezența episodică, accentuează o anumite teatralitate a rostirii. Americanească, plastică, sugestivă, modernă este scenografia semnată de Viorel Penișoara-Stegaru, care ar crea un cadru și al „poeziei sentimentale”, și al suferinței ascunse, prin efortul de a lăua viață de la început.

Munca noastră a fost mult usorată prin cumpărarea programului de sală (o foită plăpindă, dactilografiată-xerografiată), în care secretarul literar al teatrului se desfășoară într-o adevărată cronică dramatică a Spectacolului, cu darul de a convinge spectatorii (pe cei care cred pe cuvânt) de „tulburătoarea noapte de liturgie profană”.

Altfel, ce mai stiam mai aflăm o dată din textul rostit cu decentă de actorii craioveni.

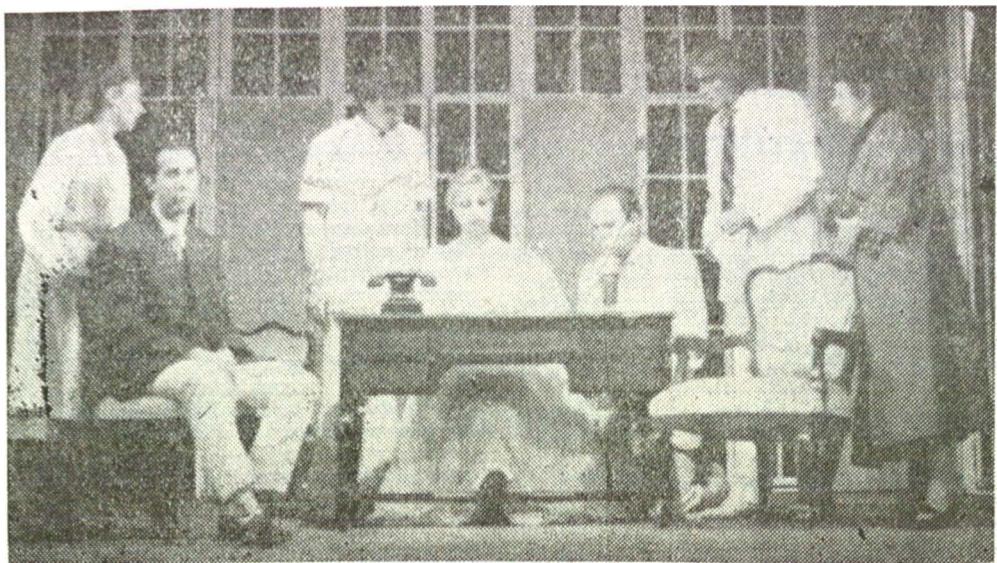
Carmen FIRAN

NOAPTEA TĂCERII, NOAPTEA SINGURĂTĂȚII, adaptare de NICOLETA TOIA și ANDREI BANTAS după ROBERT ANDERSON • TEATRUL NAȚIONAL DIN CRAIOVA • Data premierei : 29 octombrie 1988 • Regia : VALFRIU DOGARU • Scenografie : VIOREL PENIȘOARA-STEGARU • Distribuția : EUGENIA CHIOREANU-JIGA (Katherine); VALERIU DOGARU (John); CONstanța NIcolau (Mae).

Nouă actori în căutarea unui rol

Pentru a prezenta debutul studentilor anului V Arta actorului curs serial, lect. univ. Adriana Marina Popovici să-a aventureat într-o riscantă întreprindere cot la cot cu viitorii actori, a ridicat pe scenă un text de studiu, după cele două piese surori **Iată femeia pe care o iubesc și Prof. dr. Omu vindecă de dragoste**. Pe de o parte, s-au investigat noi posibilități interpretative, tinerii actori alegindu-și personajul și remodelindu-și aptitudinile în funcție de o plurală solicitare. Pe de alta parte, fiecare a trebuit să-și restrucțureze volumul de replici și acțiuni într-o intriga care să ie înglobez coerent, dar și... imprevizibil. Meritul acestui deuners taxat ca intertextualist este de a-i fi condus pe studenți într-o ambițioasă experiență care nu a ocolit exgeza camil-petresciană și respectiv „dialogul” cu Pirandello, cel ce reușise, într-adesea, „a face din expunerea ideilor însuși trupul piesei” (opuzi G. Călinescu). Nu s-a uitat niciodată o clipă că, optind pentru comedie, autorul a avut tăria să-și persifileze motivația centrală al operei, pasiunea care înținează luciditatea. Spectacolul întărește suita răsturnărilor de situație și a quiapro-

PROFESOR DR. OMU, text de studiu după piesele lui CAMIL PETRESCU IATA FEMEIA PE CARE O IUBESC și PROFESOR DR. OMU VINDECĂ DE DRAGOSTE • L.A.T.C. • Data premierei : 27 octombrie 1988 • Regia : ADRIANA POPOVICI • Scenografie : DIANA CUPSA • Distribuția : MIRCEA ANCA (Prof. dr. Omu), OANA IOACUIM anul III, clasa prof. univ. Ion Cojar (Dr. Ana Zadu și Bella Zadu), ADRIAN VILCU, anul III, clasa prof. univ. Ion Cojar (Băllan), MIHAI CONSTANTIN (Al. Gurău-Doilești), TATIANA CONSTANTIN (Maria Simu), MARELA ANGHEL-JUGĂNARU (Esmeralda Nicolaide), ILIE GALEA (Mihai Stănculescu), OANA MEREUȚĂ, anul IV, serial, clasa cadru didactic asoc. Gelu Colceag (Liana Boldenache), OVIDIU VOICU, anul IV, serial, clasa cadru didactic asoc. Gelu Colceag (Borbecaru), FELICIA CONSTANTINESCU (Bunica), MARIAN DESPINA, anul II, serial, clasa cadru didactic asoc. Mircea Albulescu (Dagoe).

Un spectacol-studiu care solicită imaginația creațoare

quo-urilor psihologice. Scenele sunt gîndite pereche, de exemplu, în deschidere, agitația medicinistei îndrăgostite și, în final, surescitatea profesorului prins în capcana iubirii și implicit a geloziei. Planurile se interfarează și ambiguitatea medic-bolnav se insinuează treptat accelerind ritmul de farsă.

Performer al „contradicțiilor armonioase” Camil Petrescu, sustinind deopotrivă două extreme — și primatul textului și primatul jocului teatral — lasă cîmp de manifestare nu doar „fanteziei distribuțiilor simpliste”, ci și „imaginatiei creațoare” care să mizeze și în perspectivă pe devenirea personalităților actoricești încă în formare. Cu grătie feminină neostențativă, Oana Ioachim s-a identificat cu Ana, pentru ca apoi să-și aplice „masca” frivoltății Bellei, impresionând în mod coșobînt în momentul de gravă asumare a dublei identități. Mircea Anca are prestantă, eleganță și inteligență necesare pentru afișarea aerului doctoral, a glaciilor domnități, a intransigenței, dar și a obțuzului orgoliu masculin. Un plus de sagacitate și o delasare (autoironică) ar convinge și mai mult că nu doar personajul Profesorului Omu este din familia lui Pietraru, Ruseanu, Gralla, ci și actorul, din stîrpele virtualilor interpréti ai acestor dificile partituri. Ca Esmeralda Nicolaide, energetică femeie de afaceri ce se defulează în week-end devenind autoritară irnpărăteasă, Marcea Anghel-Jugănuaru demonstrează un temperament vulcanic, electricizează și doar sala, ci și scena, fără să-și eclipeze partenerii, dimpotrivă, dinamizîndu-i. Tatiana Constantin schițează două portrete intr-unul sin-

gur: Maria Sinu este la început o nostimă zvăpăiată, extrem de intimidată de prezența celui iubit (în această postură existănd româneștiile alunecări spre vulgăritate în cest și emisie vocală), apoi o femeie înîndră, independentă, neindupăcată de ambițioasă, Oana Mereuță este o palidă, aeriană Liana Boldenache, ce se remontează „la vedere”, trecind pe baricada pacienților vindecați, care întorc mediciilor sfaturile primele. În administratorul doctor Gurău, Mihai Constantin, păstrînd măsura, face o compoziție „de maturitate” din cîteva tușe ferme: direcție, echilibru, sarcasm și înțeleaptă „docilitate” în respectarea convențiilor care guvernează „jocul”. Medicul Băllan, în interpretarea lui Adrian Vîlcu, nu are un profil bine definit, în schimb Ovidiu Voicu, purtînd o canotieră dată pe spate, izbutește un Berbecaru mai mult aiurit decît maniac, în orice caz simpatie partener de replică și atitudine în universul absurd al nebuniei liber consumîte. Marian Despina dă chip fugitiv derutel, iar rogizoarea tehnică Felicia Constantinescu șarjează o miniaturală caricatură: Bunica, Fizionomic, s-ar putea spune că Ilie Gâlea aparține cu precădere teritoriului comicului, dar că Mihai reușește adeevarea la rol nu într-o cheie patetică, posibil grotescă, ci în registrul moderăției triste, ceea ce-l păstrează însă într-un plan secund.

Unicul spațiu de joc pentru care s-a optat — holul „Casei de sănătate Snagov” — este extins prin decorul Dianei Cupșa, ce avansează în prosceniu și ridică o terasă în fundal.

Irina COROIU